

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

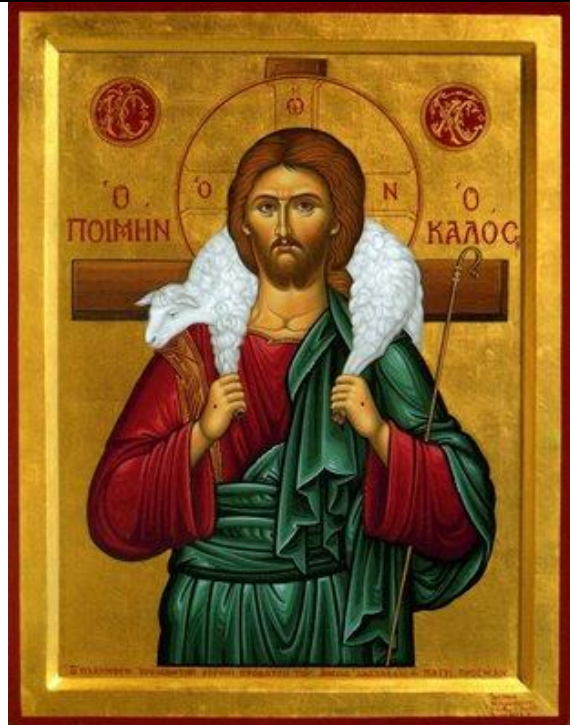
[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Неділя 7-та по П'ятидесятниці: Що ж ми передаємо?

Seventh Sunday after Pentecost: What are we Communicating?

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

Ми можемо знайти певну іронію, читаючи сьогоднішню Євангелію (Матвія 9:27-35). Ось чоловік, що не міг говорити бо ж був опанований бісом. А коли Ісус вигнав біса, то чоловік, що до того часу був німим – став розмовляти.

Іронія – в тому, що найчастіше руйнівна сила зла проявляється розмовою а не відсутністю її. Ми ранимо людей нашими словами. Ми говоримо неправду. Ми поширюємо злісні наклепи. Або ми улещуємо, говорячи нещиро, щоб здобути перевагу над людьми, яким приємно почути чогось гарного про себе на відміну від того, що переважно чують. Коротко, ми зловживаємо даром спілкування.

Тільки подумаймо! Якщо б ми звернули увагу на все, що ми кажемо на протязі дня, щоб ми знайшли? Скільки наших слів обдумалит? Чи часто ми щиро

As we read today's Gospel (Matthew 9:27-35) we discover something ironic. Here is a man who could not speak because he was possessed by a demon. And as soon as Jesus cast the demon out of him the man who had been dumb until that time began to speak.

The irony is that often the destructive power of evil is manifest by speech rather than by the lack of it. We wound people with our words. We lie. We promote malicious slander. Or we flatter, speaking insincerely to get the advantage over people who like to hear nice things about themselves for a change. In short we abuse the precious gift of communication.

Just think about it. If we would pay attention to what we say for a day, what would we find? How many of our words are well thought out? How often do we

заохочували людей своїми словами? Чи подавали ми помічні на дружні зауваги, які допомогли людям виправити їхні недоліки? Чи перервали ми які-небудь ланцюги пліток? Чи часто казали ми тим, що пропонують передати нам плітку: «Це ж зовсім не так», або «Вибачте, але мені здається, що це не правда» або хоч би: «А може таки належиться припустити, що він (чи вона) у цьому невинний (чи невинна)»? А чи не було й таке, що ці ланцюги пліток від нас таки розпочалися?

Дар розмови – дійсно дуже цінний! Він – одна з тих особливостей, що нас піднімають вище тваринного світу. Є багато розумних тварин – але ми люди маємо перевагу, тому що ми можемо говорити, слухати та передавати інформацію та ідеї. Як сумно, що стільки марнуємо цим даром! І скільки багато вживаємо його на шкоду – пропагандою та промиванням мозку. Людський язик, такий корисний, такий чудний, дає злим духам знаряддя, яким вони роздирають людей. Родини та громади! Так не мало б бути. Бог не цього бажає Своєму творінню. Кожний з нас мав би віддавати свій склад у направленню цього стану речей.

Однак, коли Ісус побачив чоловіка, що не міг говорити, то Він не зупинився, щоб подумати чи правильно користатиметься цей чоловік тим даром. Бог дав людям дар мови і Ісус не примирився з позбавленням дияволом цього дару в опанованій людині. Він прогнав демона і чоловік заговорив – хочеться вірити, що цим даром він прославив Бога й подякував Ісусові за Його дар. Як зауважили: це був дар подвійний – спосібність говорити і свобода рішати як саме цим даром мови користатися.

Бог дав і нам той же дар. Більшість з нас можемо говорити та спілкуватися всякими способами. Почнімо з того, щоб сказати Богові, що ми каємося за те, що так часто зловживали цим даром мови.

give sincere praise to encourage people? How often do we offer helpful, friendly suggestions and feedback that will help people correct their shortcomings? How many chains of gossip have we cut through? How often have we said to those who offer us gossip: "That is simply not true", or "Excuse me, but I don't think that's really true" or even "Perhaps we should give him (or her) the benefit of the doubt"? And how often have the chains of gossip actually originated with us?

The gift of speech is precious indeed! It is one of the major traits that raises us above the animal kingdom. There are many clever animals - but we humans dominate because we can speak and listen and communicate information and ideas. What a pity so much of this gift is wasted! And so much of it is used to destroy as in propaganda and brainwashing. The human tongue, so useful, so marvelous provides evil spirits with the tools they need to tear apart people, families and communities! This ought not to be. This is not the way God intended His creation to go. We must each do our part in setting it right.

However, when Jesus saw the man who could not speak He did not stop to wonder how well he might use this gift if he had it. God gave humans speech - Jesus would not tolerate the devil's deprivation of this gift to the possessed man. He cast out the demon and the man spoke - hopefully to praise God and thank Jesus for the gift He had given. This gift, as we have seen, was twofold: the ability to speak and the freedom to make choices as to how to use the gift of speech.

God has given us the same gift. Most of us can speak and communicate in all sorts of ways. Let us begin by letting God know that we repent for having so often abused this gift of speech. Remembering how Jesus spoke and acted let us recommit ourselves to

<p>Пам'ятаймо, як Ісус говорив і діяв, і віддаймося знову цьому: щоб говорити й передавати любов та правду. Нехай приносять наші слова надію, заохоту, здоров'я та радість. Тоді принесуть вони радість і Богові, а нам – Його благословення.</p>	<p>speaking and communicating in love and truth. May our words bring hope, encouragement, healing and joy to others. Then they will also bring joy to God and blessing to ourselves.</p>
---	--